Redacțiunea, Administrațiunea, și Tipografia:
Brașovŭ, piața mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimetu.
INSERATE se primesc la Administrațiune în Brașovu și la următórele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks Nachfolger; Anton Oppelik, J. Danneberg*, în Budapesta: *A. V. Goldberger, Eckstein Bernat*; în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann*.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seria garmond pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seriă 10 cr. séu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LVIII.

„Gazeta“ iese în fiă-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un anu 12 fl., pe șese luni 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
N-rii de Dumineca 2 fl. pe anŭ.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anu 40 franci, pe șése lunĭ 20 fr., pe trei lunĭ 10 fr.
N-rii de Dumineca 8 franci.
Se prenumără la tóte oficiele poștale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ
a administrațiune, piața mare, Târgulŭ Inului Nr. 30 etagiulŭ I.: pe unŭ anu 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unu anu 12 fl., pe 6 lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unu esemplarŭ 5 cr. v. a. séu 15 banĭ. Atâtu abonamentele câtŭ și inserțiunile suntŭ a se plăti înainte.

Nr. 9. Brașovŭ, Vinerĭ, 13 (25) Ianuarie 1895.

Pactulŭ consumatŭ.

Brașovŭ, 12 Ianuarie v. 1895

Ceea ce era de prevĕḑutŭ s'a întêmplatŭ. Deputații sașĭ din dietă suntŭ aḑi tocmai așa mamelucii ministrului-președinte Banffy, cum au fostŭ mamelucii lui Szapary și ai lui Wekerle.

Aceștĭ deputațĭ nicĭ n'au adausŭ nicĭ n'au schimbatŭ nimicŭ în politica săséscă, ce s'a inauguratŭ înainte cu patru anĭ. Ei se hrănescŭ totŭ din zama, ce le-a fiert'o „Sachsentag“-ulŭ dela 1890 în cunoscutulŭ programŭ alŭ partidei poporale săsescĭ, pe basa căruia au fostŭ aleșĭ.

Ne aducemŭ bine aminte, că la 1890, când s'a întrunitŭ faimósa conferență, care a schimbatŭ programulŭ naționalŭ alŭ Sașilorŭ, a fostŭ vorba din capulŭ loculuĭ ca Sașii sĕ înceteze de a mai face oposițiune guvernului, sĕ renunțe la lupta opoșițională-națională, ce-o purtaseră până atuncĭ. In urma acésta au trebuitŭ sĕ-șĭ facă unŭ programŭ, cu care sĕ pótă intra în tabĕra guvernului unguresçŭ.

Așa s'a croitŭ „programulŭ poporalŭ săsescŭ“ dela 1890, mai multŭ pentru ca sĕ facă cu putință înjgebarea Sașilorŭ în partida guvernului, decâtŭ ca sĕ servéscă ca mijlocŭ pentru asigurarea intereselorŭ lorŭ de esistență națională.

Cetitorii noștri cunoscŭ cuprinsulŭ acestui programŭ din numĕrulŭ de alaltăerĭ alŭ foiei nóstre. In ședința camerei ungare de Marțĭ l'a analisatŭ însușĭ ministru-președinte Banff;, și a găsitŭ cu dreptŭ cuvêntŭ, că „nu vede în acestŭ programŭ nimicŭ, ce n'ar puté avé locŭ în programulŭ partidei guvernului“.

Sașii — ḑise Banffy — se punŭ în programulŭ lorŭ pe basa pactului dela 1867, recunoscŭ idea de statŭ maghiarŭ, dorescŭ numai ca direcția unitară maghiară sĕ nu cupleșéscă totalŭ autonomia în comune, orașe, comitate, ceea ce e și dorința nóstră; mai departe cerŭ numai sĕ nu fiă știrbite drepturile garantate în lege pentru bisericĭ și scóle, în fine recunoscŭ limba maghiară a statului și aștéptă numai dela deputații lorŭ sĕ ia în apĕrare drepturile privitóre la folosirea limbei, asigurate în legea de naționalitate. Programulŭ săsescŭ stă c'unŭ cuvêntŭ pe basa nóstră principiară. De ce sĕ nu'mĭ fiă déră binevenitŭ sprijinulŭ deputațilorŭ sașĭ?

Ceea ce nu-i place d-lui Banffy în acelŭ programŭ este numai, că Sașii se constitue prin elŭ în partidŭ naționalŭ și că prevĕdŭ într'însulŭ o anumită organisațiă a lorŭ, cum sĕ alégă, cum sĕ se 'ntrunéscă etc. Dér aceste suntŭ lucrurĭ bagatele, pe lângă cestiunile principiare și, după ce elŭ, Banffy, nu póte admite gruparea de partide după naționalitățĭ, se va informa și „va lua mĕsurile necesare“.

Acésta pentru viitorŭ.

Câtŭ pentru presentŭ, ministru-președinte Banffy n'a pregetatŭ, după cum a constatatŭ deputatulŭ sasŭ Zay, a recunósce „corectitatea tuturorŭ disposițiilorŭ principiare și esențiale ale programului poporalŭ săsescŭ“.

Ĕr în ce privesce trecutulŭ, ne spune altŭ deputatŭ sasŭ, Meltzl, că Sașii potŭ da cu buretele peste activitatea de odinióră a fișpanului Banffy, căcĭ când acesta își sĕvĕrșia isprăvile ca „pașă dela Bistrița“, Sașii erau încă în oposiție și erau privițĭ ca dușmanĭ ai statului. De atuncĭ însĕ s'au schimbatŭ multe, s'a croitŭ programulŭ săsescŭ dela 1890 și deputații sașĭ au întratŭ în céta mamelucilorŭ guvernului. De era așa și pe vremile fișpanului Banffy, purtarea acestuia ar fi fost alta.-.

Așaderă de ce mai acusă oposiția maghiară pe deputații sașĭ, că și-au vêndutŭ voturile lui Banffy, ca sĕ pótă figura ca „grupŭ de interese“ în partida lui, când ei nu facŭ decâtŭ ceea ce le prescrie „lealulŭ programŭ săsescŭ dela 1890“, pe basa căruia au fostŭ aleșĭ?

De altă parte, ce vorŭ „elementele turbulente“, din sinulŭ Sașilorŭ — cum le numesce acum „P. Lloyd“ — carĭ nu se potŭ împăca nicĭ decum cu idea de a se face códă la toporiștea unui Banffy, când deputații sașĭ din dietă, contra cărora agitézá, declară că stau pe basa programului săsescŭ dela 1890 și că programulŭ lui Banffy, care pártinesce esecutarea legii de naționalitate, între marginele statului naționalŭ unitarŭ maghiarŭ, le este garanțiă de ajunsŭ, ca sĕ rĕmână în partida guvernului?

Nu scimŭ ce efectŭ vorŭ face tóte declarațiunile acestea din dietă asupra poporului săsescŭ din Ardélŭ, dér din tóte, ce le-au spusŭ deputații sașĭ și Banffy în cameră, vedemŭ una cu siguritate, că aḑĭ pentru acei naționaliștĭ sașĭ, carĭ stărue, ca sĕ se garanteze esistența națiunei săsescĭ din Ardealŭ, nu mai póte fi vorba de rĕmânerea orĭ nerĕmânerea deputațilorŭ sașĭ în partida guvernului, ci de aceea, că óre „programul săsescŭ dela 1890“ mai póte fi susținutŭ orĭ nu de naționaliștii sașĭ?

Ca sĕ se pótă schimba trista situațiă politică a Sașilorŭ ardelenĭ, ei trebue sĕ caute a se emancipa înainte de tóte de programulŭ fatalŭ dela 1890, căruia au sĕ-i mulțumescă, că pactulŭ sĕu, mai bine ḑisŭ, capitulațiunea lorŭ de atuncĭ, a ajunsŭ acuma a fi consumată sub egida lui Banffy.

Ministerulŭ Bánffy și naționalitățile

Ḑiarulŭ „*Politik*“ din Praga publică în numĕrulŭ sĕu dela 22 l. c. unŭ articolŭ de fondŭ întitulatŭ „*Noulŭ ministeriu ungarŭ*“, în care vorbindŭ mai întâiu despre programulŭ lui Bánffy și despre grupările din parlamentulŭ maghiarŭ, continuă astfelŭ:

Majoritatea partidei liberale este decĭ de 15 voturĭ. In acéstă partidă se află însĕ și deputații săsescĭ și sêrbĭ, în totalŭ 25 la numĕrŭ, așa încâtŭ noulŭ guvernŭ în realitate atêrnă dela ținuta acelora. Se credea, că numiții deputațĭ *nicĭ cu unŭ prețŭ nu vorŭ sprijini* unŭ cabinetŭ alŭ cărui șefŭ își câștigase unŭ tristŭ renume prin nemai pomenita *brutalisare a Sașilorŭ*. Ḑiarele săsescĭ chiar declarară, *că nicĭ unŭ Sasŭ onorificŭ nu póte pacta cu Bánffy*, — însĕ se întêmplă altmintrelea. Resoluțiunile luate de mai multe cercurĭ electorale săsescĭ, suntŭ forte diferite, și *Sașii deja au începutŭ a pacta*. Din Budapesta deja se lățesce scirea, că deputații săsescĭ *nu vorŭ eși* din partidulŭ liberalŭ.

Devisa baronului Bánffy, ca fișpanŭ, era: „*Nicĭ o concesiune naționalitățilorŭ*“, și elŭ a și lucratŭ conformŭ acesteia. Acum totușĭ s'a hotărîtŭ sĕ facă o „concesiune“(?) predândŭ portofoliulŭ de interne unei alte persóne, pentru de-a nu brusca pe deputații naționalitățilorŭ nemaghiare. Insĕ acésta e fórte, fórte puținŭ. Asemenea și declarațiunile lui făcute în vorbirea-programŭ nu suntŭ de locŭ mulțămitóre. Singurŭ numai indicarea legei de naționalitate din 1868 nu ajunge absolutŭ nimicŭ. Acéstă lege esistă mai de multŭ, ca de unŭ sfertŭ de secolŭ, și totușĭ n'a împiedecatŭ pe nicĭ unŭ ministeriu maghiarŭ, ca sĕ nu *asupréscă naționalitățile nemaghiare în modulŭ celŭ mai brutalŭ*. De-altcum „marele“ Wekerle declarase numai de curêndŭ acéstă lege, ca nerealisaveră, și baronulŭ Bánffy voesce sĕ pășéscă precisŭ în urmele lui Wekerle.

Ținuta membrilorŭ nemaghiarĭ din partida libnrală este de neînțelesŭ, și încrederea ce o manifestă ei fața cu noulŭ guvernŭ *de sigurŭ va fi înșelată în modulŭ celŭ mai rușinătorŭ*. Insĕ și noulŭ ministeriu se *înșélă, decă crede, că cu capitularea acestorŭ deputațĭ se va șterge de pe fața pămêntului cestiunea naționalitățilorŭ*.

Cei mai marĭ bărbațĭ de statŭ ai Maghiarilorŭ de repețite-orĭ au accentuatŭ, că dela deslegarea norocósă a acestei cestiunĭ depinde totŭ viitorulŭ statului ungarŭ. Astfelŭ *Eötvos* întona, că nu esistă nicĭ o țéră, asupra posiției căreia cestiunea naționalitățilorŭ sĕ desvólte o influință atâtŭ de hotărîtóre și generală, ca Ungaria; ér nobilulŭ *Széchény* le striga cona-

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

(Reproducerea oprită.)

Din anii 1848—49.

Memorii, de ***Vasilie Moldovanŭ.***

(4) (Urmare).

II. Pregătiri de pornire.

Deja la sosirea mea acasă mi-s'a fostŭ împărtășitŭ, că trăsura nóstră este în stare derangiată, și fără reparatură nu s'ar pute folosi într'o călĕtoriă mai lungă. Am reparatŭ déră trăsura la unŭ rotarŭ din Recea. Acesta însĕ pe lângă tóte ursoriile, n'a fostŭ în stare a găti trăsura până Sâmbătă înainte de Dumineca Tomei, în care ḑi deciserămŭ a porni, ca înoptândŭ în Craifaleu, de acolo se putemŭ ajunge în Blașiu la 10, pe timpulŭ când s'ar deschide adunarea.

Din acéstă situațiă desperată ne-a scosŭ momentanŭ unŭ locuitorŭ cu numele Mireșteanŭ Ionŭ, care ni-a oferitŭ carulŭ sĕu de cai, cu care purta economia. Omenii au trasŭ numai decâtŭ carulŭ în curtea preoțéscă, l'au luatŭ la esaminare strictă, și afară de scăderea, că e prea mare, amŭ puté călĕtori cu elŭ, de nu cumva s'ar rupe ruda, care era de bradŭ.

Putea sĕ fiă cam pe la 10 óre dimineța, când amŭ înhămatŭ caii și ne-amŭ suitŭ în carŭ; însĕ abia amŭ eșitŭ pe pórtă și ruda de bradŭ s'a ruptŭ, și noi amŭ rĕmasŭ pe josŭ. Nu aveamŭ ce face alta, decâtŭ sĕ pornimŭ călărĭ, casŭ, în care ne mai trebuia unŭ omŭ și unŭ calŭ, ca sĕ fiă cineva, care sĕ aducă îndĕrĕtŭ caii, căcĭ eu aveam sĕ rĕmânŭ la continuarea studielorŭ în Blașiu, ér Orosŭ era determinatŭ a călĕtori în alte părțĭ locuite de Românĭ, ca sĕ nu fiă silitŭ a'șĭ petrece timpulŭ singurŭ în Vidraseu până la re'ntórcerea mea din Blașiu.

Pe când se făceau pregătirĭ de-a porni călărĭ, ḑise Orosŭ: „Eu am altă ideiă. Cumnatulŭ meu, popa din Șieușia, are cărutŭ nou, și totŭ trebue sĕ-șĭ trimită copilulŭ la Blașiu; mĕ ducŭ la elŭ cu aceștĭ cai înhămațĭ gata, și orĭ va vré, orĭ nu va vré, îi iau căruțu“. Așa a și făcutŭ, dér pe când s'a reîntorsŭ cu cărutu, era aprópe séră. Astfelŭ am fostŭ silițĭ a amâna călĕtoria până în ḑiua următóre, însĕ așa, ca sĕ ni-se facă până pe Têrnava mică, barĕmĭ la Craifaleu.

Amŭ pornitŭ déră Sâmbătă nóptea spre Dumineca, la 2 óre după miedŭlŭ nopții, sperândŭ, că pe la 10 óre vomŭ fi în Blașiu. Dér sórtea a hotărîtŭ altfelŭ.

Dela Chirileu amŭ călĕtoritŭ pe drumulŭ țĕrii numai până la Ogra, unde pe lângă cimiterulŭ reformațiilorŭ ducea o cale peste ritulŭ Cucerdei. Ḑiua ar fi vĕḑutŭ omulŭ urmele altorŭ călĕtorĭ, nóptea însĕ înaintamŭ pe nimerite, simțiamŭ, că trecemŭ prin bălțĭ mai marĭ și mai micĭ, dér înaintamŭ totușĭ. Odată însĕ numai ce ne pomenimŭ, că caii s'au înglodatŭ, cărutu se cufunda vĕḑendŭ cu ochii, nu mai puteamŭ înainta nicĭ unŭ pasŭ. Vizitiulŭ se descultă, se coborî sĕ dea ajutorŭ, dér nu mergea nicĭ decum. In urmă ne descultarămŭ cu toții, ne damŭ josŭ în apă, studentulŭ Precupŭ mâna caii, noi ceilalțĭ trei inșĭ împingeamŭ la carŭ, și așa după ostenélă îndelungată ni-a succesŭ a eși din glodŭ.

Restulŭ călei până la Cucerdea l'amŭ făcutŭ pe josŭ, căutândŭ înaintea carului urmele, carĭ indicau pe unde este drumulŭ. De locurile primejdióse amŭ fostŭ scăpatŭ, dér și timpulŭ înaintase, căcĭ sórele răsărea, și astfelŭ pe timpulŭ, când calculamŭ sĕ ajungemŭ în Blașiu, abia amŭ ajunsŭ în Craifaleu.

Aicĭ ni-s'a comunicatŭ, că suntŭ dușĭ la adunare până în 30 de ómenĭ, și întristarea ne-a cuprinsŭ, că n'amŭ putea ajunge pe valea Têrnavei, ca sĕ mergemŭ cu glótele deodată.

In sfîrșitŭ amŭ ajunsŭ în Blașiu. Ce minune! Nicĭ unŭ sufletŭ de omŭ nu se vedea pe ulițele Blașiului. La coliba Grecilorŭ, care se afla în capulŭ uliței celei marĭ, am săritŭ din carŭ, l'am lăsatŭ în grija studentului Precupŭ, și noi surprinșĭ de împrejurarea estraordinară, fără a grăi

ţionalilorŭ sĕi: „Nu vĕ lăsaţĭ seduşĭ de esagerĕrĭ şi nu cereţĭ dela alţii nicĭ unŭ lucru, pentru care, décă s'ar cere dela voi, ar trebui sĕ se indigneze adêncŭ simtĕmêntulŭ vostru naţionalŭ şi onórea vóstră!"

Aceste cuvinte şi dojene însĕ, durere, au fostŭ ḑise înzadarŭ. Maghiarii credeau, că vorŭ puté deslega cestiunea naţionalităţilorŭ cu volnicii, şi înainte cu câţĭ-va anĭ ministrulŭ *Trefort* declară înaintea alegĕtorilorŭ sĕi ca o *„învingere"*, că representanţii naţionalităţilorŭ au fostŭ scoşĭ din parlamentulŭ din Budapesta.

Ar fi o nebuniă a aştepta dela unŭ Bánffy şi dela sateliţii lui o, deslegare şi numai întru cât-va mulţămitóre a cestiunei naţionalităţilorŭ. Suntemŭ curioşĭ cu ce lămurirĭ îşĭ vorŭ motiva *deputaţii naţionalităţilorŭ* remânerea lorŭ în partida guvernamentală. Ce e dreptŭ, Bánffy, în ce privesce conceptulŭ cestiunei naţionalităţilorŭ, nu se deosebesce întru nimicŭ de antecesorii sĕi, şi déca unŭ deputatŭ a statŭ în suita acestora, nu este nicĭ unŭ motivŭ, de ce acum sĕ părăséscă pe persecutătorulŭ Saşilorŭ.

Dieta ungară.

— Trecutulŭ lui Bánffy. Pactulŭ cu Saşii. —

Şedinţa dela 22 Ianuarie n. a dietei a fostŭ fórte interesantă din mai multe puncte de vedere.

Horváth Gyula a făcutŭ biografia lui Bánffy, punêndu-lŭ într'o tristă lumină. In direcţia ministrului peşedinte, ḑise Horvath, este unŭ felŭ de *neîncredere*, şi în óre-care mĕsură acéstă neîncrederea s'a şi pusŭ în primulŭ momentŭ; neîncredere acésta datéză din atitudinea politică a d lui ministru-preşedinte de pe timplŭ fişpăniei sale. Una dintre trăsurile caracteristice ale d-lui ministru-preşedinte a fostŭ — şi n'o póte nega nicĭ dênsulŭ, — că în tóte lucrările sale s'a esprimatŭ *unŭ felŭ de forţă brutală unŭ felŭ de neîndurare determinată.* Activitatea acésta a d-lui ministru-preşedinte n'a fostŭ abstractă şi nu s'a esprimatŭ numai faţă de-o rassă, séu faţă de-o confesiune. *D-lŭ ministru-preşedinte s'a nisuitŭ a-şi valida neîndurarea şi forţa brutală faţă cu totŭ individulŭ fără deosebire de naţionalitate şi confesiune.* Unica trăsătură democratică, ce se esprimă în fişpănia d-lui ministru preşedinte este, că faţă de fiă-cine şi-a aplicatŭ puterea brutală.

Mai departe în comitatele conduse de d-lŭ ministru preşedinte, ca fişpanŭ, consolidarea ideii de statŭ maghiarŭ, durere, nu arată nicĭ o garanţiă. Unŭ singurŭ lucru a progresatŭ sub elŭ: ura de rassă, care bântue în Solnocŭ-Dobêca şi în ţinutulŭ Năsĕudului mai multŭ, ca orĭ şi unde.

Horváth se ocupă apoi de pactulŭ cu Saşii, imputândŭ lui Bánffy, că pentru a avé majoritate, s'a dejositŭ a păşi la pactŭ cu minoritatea disparentă a naţionalităţilorŭ, cu Saşii. Şi acésta o face tocmai acum, când *cestiunea naţionalitaţilorŭ păşesce în forma cea mai acută*, când, cum a ḑisŭ Şerbanŭ, nu se mai póte resolva crisă de cabinetŭ séu crisă politică maghiară, *fără de a nu se da rolŭ deosebitŭ de importantŭ naţionalităţilorŭ.* Pănă acum acésta a fostŭ necunoscută în politica maghiară, dér acum aşa se vede, că şi acestorŭ factorĭ s'a datŭ rolŭ deosebitŭ în politica maghiară. De altŭ-felŭ deputatulŭ Şerbanŭ a spusŭ într'o formă mai netedă lucrurĭ vătĕmătóre pentru suveranitatea maghiară, lucrurĭ, carĭ le-au spusŭ în formă mai dură aceia, carĭ au fostŭ osêndiţĭ de tribunalele de pressă maghiare. In esenţă declaraţiunile aceste suntŭ identice. Modulŭ prin care d-lŭ ministru preşedinte ţine sĕ-şĭ asigureze majoritatea, întăresce pe Şierbanŭ în credinţa, că guvernulŭ maghiarŭ mai curêndŭ, séu mai târḑiu, ba chiar şi acum, se simte ajunsŭ în situaţia critică, *de-aşĭ întări posiţia de alt-felŭ slabă, prin pactărĭ cu naţionalităţile.*

După Horváth, vorbi contele Teodorŭ *Batthyány*, care declară, că nu e mulţămitŭ cu programulŭ guvernului. Vorbi de' Saşĭ în legătură cu cestiunea homogenităţii partidei guvernului.

Adolf *Zay*, deputatŭ sasŭ, luândŭ cuvêntulŭ mulţămesce lui Batthyány pentru recunoscinţa cu care a vorbitŭ faţă de Saşi, când a ḑisŭ, că Saşii au făcutŭ fusiune cu partida guvernului. Prin acésta Saşii suntŭ recunoscuţĭ, ca mare forţă. *Saşii rĕmânŭ în partida guvernului, fiindŭ-că între partida porală săsescă şi între partida liberală, esistă unŭ felŭ de homogenitate.*

Continuândŭ Zay amintesce, că se ḑice, despre Saşĭ, că prin atitudinea lorŭ e periclitatŭ statulŭ. Dér Saşii au fostŭ în Ardélŭ unŭ elementŭ susţinĕtorŭ de statŭ, şi direcţia acésta şi-o validitéză şi acum în interesulŭ esistenţei statului maghiarŭ. Programulŭ săsescŭ consideră ca sfântă unitatea ţĕrilorŭ Coronei ungare şi legătura de dreptŭ publicŭ. *Saşii respecteză ideia de statŭ*, dér trăesce în ei dorinţa, ca sĕ nu li-se ştirbéscă autonomia.

Rĕspunḑêndŭ lui Horváth, care a combătutŭ ideia, ca în partida liberală sĕ mai fiă şi altă partidă, *Zay* declară, că *Saşii nu suntŭ partidă deosebită în partida liberală, ci ei s'au alăturatŭ simplamente la partida guvernului*, pentru că în acésta vĕdŭ cele mai multe garanţii pentru asigurarea basei dela 67. Saşii n'au avutŭ şi n'au nicĭ o causă de a pacta, ci *ei s'au alăturatŭ simplu şi de bună voiă la partida guvernului.*

Horánszky Nándor vorbindŭ de Saşĭ ḑise, că e semnŭ de slăbiciune a guvernului, când elŭ pactéză cu o fracţiune ca Saşii, căcĭ acésta nu însemnéză alta, decâtŭ ruperea în fracţiunĭ a unităţii Ungariei. Etă, că amŭ ajunsŭ adĭ, ca politica guvernului maghiarŭ sĕ atêrne de episcopulŭ săsescŭ Müller.

Br. Desideriu *Bánffy* dice, că *n'a fostŭ lipsă, ca sĕ încheie pactŭ, orĭ sĕ între la înţelegere cu Saşii.* **„Eu negŭ în modulŭ celŭ mai hotărîtŭ pactulŭ"....** *Am primitŭ pe domnii deputaţĭ saşĭ, ca pe indiviḑĭ, ér nu ca grupŭ".*

Spune apoi mai departe, că în programulŭ Saşilorŭ se cuprinde pe deplinŭ *direcţia naţională şi caracterulŭ maghiarŭ.* Scopulŭ guvernului este, ca sĕ se aplice legea de naţionalitate din 1868 şi sĕ se recunóscă drepturile garantate în acea lege, *întru câtŭ ea n'a fostŭ modificată prin legĭ ulteriore şi întru câtŭ nu atinge garantarea unităţii statului maghiarŭ.* Dér repetŭ, că eu nu recunoscŭ îndreptăţirea alcătuirei după naţionalitate.

Programulŭ Saşilorŭ ḑice, — continuă Bánffy — că drepturile bisericescĭ şi scolare garantate de lege nu potŭ suferi vătĕmare, că Saşii recunoscŭ limba statului, însĕ deputaţii saşĭ suntŭ chiămaţĭ a apĕra dreptulŭ folosirei limbei săsescĭ garantatŭ în legea de naţionalitate. Eu credŭ, că ceea ce cuprinde acelŭ programŭ, nu póte forma obiectŭ de acusă...

SCIRILE ḐILEI.

12 (24) Ianuarie.

In Bruxella a produsŭ mare sensaţiă scirea, confirmată şi de fóia oficială „Handelsblatt", că regele Belgiei, în casŭ când proiectulŭ pentru Congo s'ar respinge, va abḑice la tronŭ în favorulŭ contelui de Flandria. Se ḑice, că regele are de gândŭ a se domicilia stabilŭ în Anglia.

—o—

Iérnă cu primăvéră. De multŭ nu s'a pomenitŭ o iérnă atâtŭ de capriţiósă ca anulŭ acesta. Unŭ călĕtorŭ, re'ntorcêndu-se astăḑĭ dela Abrudŭ, ne spune, că pe-acolo a fostŭ pănă acum o iérnă straşnică, zăpada e de o mărime extraordinară; de vre-o patru ḑile însĕ plouă mereu şi zăpada a începutŭ a se topi. Abrudsatulŭ este inundatŭ. La noi însĕ, în părţile Braşovului, timpulŭ continuă de a fi câtŭ se póte de primăvĕraticŭ. Abia mai simţimŭ trebuinţă de-a face focŭ în odăi, ér pe strade ne-amŭ puté preâmbla în haine de primăvéră. In România timpulŭ este totŭ cam asemenea, afară de Predealŭ şi împrejurime, unde mai suntŭ óre-carĭ semne de iérnă, dér nicĭ pe departe nu ca în alţĭ anĭ. In regiunile mai înalte ale munţilorŭ însĕ zăpada este mare; la piscurile „Vêrfulŭ cu dorŭ", la „Omŭ" etc. zăpada póte sĕ fiă, după cum ne spune unŭ silvanistŭ românŭ, de 2—3 metri de grósă.

—o—

Procesulŭ domnişórelorŭ române la Roma. „P. Napló" publică o corespondenţă datată din Roma, în care se spune între altele, că suplimentulŭ de Dumineca alŭ ḑiarului italianŭ „Tribuna" din Roma, întitulatŭ „Suplemente della Tribuna", aduce o ilustraţiune a procesului domnişórelorŭ române din Sibiiu. Ilustraţiunea e lucrată în colorĭ şi representă sala judecătoriei, presidentulŭ cu clopoţelulŭ în mână şi unŭ gendarmŭ, care stă la pază cu puşca în mană, ér pe banca acusaţilorŭ patru-spredece fete române îmbrăcate în costumŭ naţionalŭ ţĕrănescŭ, avêndŭ fiă-care la peptŭ câte-o cocardă cu tricolorulŭ românescŭ. Ilustraţiunea e făcută după închipuire.

—o—

Cismarii sĕcui aflătorĭ în România au cerutŭ de repeţite-orĭ dela camera comercială din Tergu-Mureşului, ca sĕ mijlocéscă a se procura dela ei încălţămintea militarilorŭ, şi, prin acésta, a-le face posibilă reîntórcerea în patriă. Camera în şedinţa sa dela 21 Ianuarie a şi hotărîtŭ, ca de-o parte printr'o adresă specială sĕ céră sprijinulŭ ministrului ung. de comerciu în direcţiunea acésta, ér de altă parte sĕ trimită în România unŭ omŭ de încredere, care în numele camerei sĕ studieze situaţiunea micilorŭ industriaşĭ sĕcui staţionaţĭ acolo.

—o—

Colecta pentru îmbrăcarea scolarilorŭ săracĭ, ce s'a făcutŭ din iniţiativa comitetului Reuniunei femeilorŭ române din Braşóvŭ şi despre care amŭ publicatŭ o dare de sémă în numĕrulŭ dela 3 (15) Ianuarie alŭ „Gazetei", a datŭ frumosulŭ resultatŭ de **274 fl. 55 cr.**, ér nu 245 fl. 55 cr., după cum din erore s'a notatŭ în acea dare de sémă.

—o—

Cununiă şi logodnă. D-ra *Maria A. Zănescu* se va cununa Dumineca viitóre, la órele $10^1/_2$ a. m., în biserica St. Nicolae din Scheiu, cu d-lŭ *Gregor Simay.* — D-lŭ inginerŭ *Emilianŭ Popovicĭ* din Galaţĭ (România) fiiulŭ d-lui Bucurŭ Popovicĭ dela Haţegŭ, s'a logoditŭ cu d-ra *Alexandrina Bolonaşŭ* din Bucurescĭ. — Sincerile nóstre felicitărĭ.

Cestiunea naţională în camera română.

Discursulŭ d-lui **Ionŭ Grădişteanu.**

.....Anulŭ acesta, mai multŭ ca în totdéuna, amŭ fi putútŭ sĕ ne aşteptămŭ ca partea Mesagiului privitóre la politica esternă sĕ ne fiă mai accentuată, mai puţinŭ banală ca în alţĭanĭ, pentru-că s'au întêmplatŭ, în cursulŭ acestui anŭ, două fapte de cea mai mare însemnătate pentru politica nóstră esternă.

Unŭ primŭ faptŭ, care este privitorŭ la înăsprirea neaşteptată a cestiunei naţionale prin procesulŭ dela Cluşiu. Acesta este unŭ faptŭ, care se légă de paragrafulŭ politicei esterne, căcĭ după însuşĭ mărturisirea d-lui Lahovari, ceea ce la noi se numesce cestiunea naţională, este, în faptŭ, o cestiune internaţională. Anulŭ acesta prigonirea, care o suferŭ fraţii noştri de peste munţĭ, a luatŭ unŭ caracterŭ cu deosebire gravŭ. Anulŭ acesta s'a sĕvêrşitŭ unŭ atentatŭ în contra poporului românŭ de dincolo de munţĭ, atentatŭ unicŭ în analele istoriei, fiind-că pentru întêia-óră s'a vĕḑutŭ unŭ poporu întregŭ trasŭ la bara unei justiţii pătimaşe (aplause), şi pentru ce? Pentru-că Românii cerŭ, revendică drepturile lorŭ legale, întemeiate pe legile statului în care trăiescŭ, cum a disŭ forte bine marele patriotŭ Raţiu în frumosa sa declaraţiune, care va rĕmâné în istoriă unŭ adevĕratŭ monumentŭ de demnitate şi de eroismŭ. Căcĭ, cum dicea d-lŭ Lahovari,

---

ceva unulŭ cătră altulŭ, amŭ înaintatŭ cu paşĭ repeḑĭ spre Seminariu, pentru-ca aicĭ sĕ ne informămŭ despre starea lucrului.

Când am ajunsŭ în dreptŭ cu mănăstirea, ne-a cutreeratŭ unŭ strigătŭ eşitŭ din mii de gurĭ, sunetŭ ce venea din Câmpia din dosulŭ Blaşiului. Credêndŭ, că e vre-o încăerare, vre-o bătaiă între Românii adunaţĭ şi ómenii guvernului, am prinsŭ fuga, ca sĕ putem lua şi noi parte, fiă orĭ ce nenorocire; nu ne puteamŭ aştepta, decâtŭ la aşa ceva, căci în Sâncelŭ ni-se spuse, că peste 200 ómenĭ s'au dusŭ la adunare cu îmblăcii. Amŭ ajunsŭ pe dâlma bisericuţei. Ce privelisce! Miile de Românĭ îşĭ aruncau pălăriile în aerŭ şi între strigăte entusiastice de „vivat", duceau pe *Bărnuţiu* în triumfŭ la Blaşiu.

Intêmpinândŭ mulţimea, amicii şi cunoscuţii ne îmbrăţişau, ne sărutau, dér nu grăiau unŭ cuvêntŭ, ci lăcrimau numai. Noi de asemenea, îmbrăţişându-i vĕrsamŭ lacrimĭ de bucuriă, înotamŭ în fericire, cum nu mai gustasemŭ pănă atuncĭ.

Restulŭ ḑilei nu-lŭ mai scriu; l'au scrisŭ ḑiarele, l'a scrisŭ Papiu; eu nu-lŭ potŭ scrie, pentru-că numai simţi puteam.

După-ce Bărnuţiu şi-a ţinutŭ cuvêntarea âugerescă de pe pietrile mănăstirei, s'a retrasŭ în casa prefectului de studii, şi numai după aceea au începutŭ sĕ se deschidă gurile eroilorŭ, carĭ au pregătitŭ naţiunei române, după secolĭ de suferinţe şi sclăviă, acéstă sĕrbătóre măréţă, ce ni-a răpitŭ în regiunile fericirei.

— Frate Moldovanŭ! îmĭ ḑiceau toţĭ. In totŭ minutulŭ te-am doritŭ sĕ păşescĭ în mijloculŭ nostru, în órele, când eramŭ în celŭ mai mare pericolŭ. Doriamŭ, pentru-că tu cu curagiulŭ tĕu ai fi mai însufleţitŭ starea nóstră deprimată, eram însĕ şi îngrijaţĭ, sĕ nu te fi prinsŭ acasă, orĭ în călĕtoriă.

Mi-au comunicatŭ, că pe Ilie Moldovanŭ l'a alungatŭ Sâmbătă séra rectorulŭ Serenyi, din propria sa autoritate, din Seminariu, şi cu deosebire profesorulŭ Maniu i-a ameninţatŭ publice în curtea Seminarului, că în ḑiua de Dumineca Tomei le va sufla vêntulŭ pe sub picióre la toţĭ, carĭ au umblatŭ a propovĕdui. Pe Ilie Moldovanŭ l'a băgatŭ poporulŭ pe umerii sĕi în triumfŭ în Seminariu (pentru care faptă câtŭ amŭ mai fostŭ la olaltă i-s'a datŭ numele de „clericulŭ naţiei"), ér încâtŭ pentru profesorulŭ Maniu, unii erau de părere, că îndată ce va însera, sĕ-i tragă o bătae bună. Contra acésta se opuse Todoranu, ḑicêndŭ: Fraţilorŭ, noi amŭ bătutŭ şi învinsŭ în ḑiua de astăḑĭ tóte uneltirile Ungurilorŭ, a guvernului lorŭ; şi dup'o învingere aşa de măréţă, nicĭ unulŭ nu se va afla între noi, sĕ-şĭ păteze mânile cu unŭ Maniu, care este bătutŭ de Dumnedeu pentru micimea sufletului sĕu. Când tótă suflarea românéscă se bucură şi înótă în fericire, elŭ, ruşinatŭ de sine însuşĭ, şéde închisŭ în cella sa călugăréscă.

Toţĭ au fostŭ desarmaţĭ, nicĭ unuia nu i-a mai venitŭ pofta sĕ-şĭ rĕsbune asupra lui Maniu.

La cina scurtă, care s'a datŭ în Seminariu, au participatŭ toţĭ canceliştii, între carĭ *Armatŭ Eliseu* a propusŭ într'unŭ toastŭ, ca toţĭ tinerii, carĭ au nume unguresci, sĕ şi-le schimbe cu nume românescĭ de-ale rîurilorŭ, provinciilorŭ etc. In urma acésta s'au făcutŭ multe schimbări de nume, dintre carĭ unele le voiu aminti mai la vale.

După cină am eşitŭ în piaţă, căcĭ s'a fostŭ iluminatŭ oraşulŭ. S'a aşedatŭ în transparentŭ portretulŭ lui Trajanŭ, care se părea zimbindŭ de bucuria deşteptărei strănepoţilorŭ sĕi. Cuvêntările entusiastice nu se mai curmau, mĕ temeamŭ, că voiu muri de fericire...

Era târḑiu nóptea, lampele se stinseseră, ómenii inteligenţĭ au dispărutŭ, poporulŭ în grupe mai micĭ adormise prin piaţă şi pe lângă păreţii caselorŭ; noi seminariştii mai stamŭ, căutamŭ la cerŭ, la stele, nu ne înduramŭ a ne despărţi de scena, care ne causase atâta bucuriă. In urmă ne-amŭ retrasŭ şi noi, şi ca sĕ fimŭ cei dintâiu în picióre, ne-amŭ rĕsturnatŭ îmbrăcaţĭ în paturĭ.

Diminéţa la 7 césurĭ, Seminarulŭ a datŭ celŭ dintâiu semnŭ de viaţă. Insĕ ce contrastŭ între ierĭ şi adĭ! Blaşiulŭ de-

eştĭ ómenĭ carĭ nu béu şampania ban- ıetelorŭ, ci apa curată a temniţelorŭ, când ceau acéstă declaraţiune îşĭ primejduiau libertatea şi, póte, chiar şi viéţa. (Aplause)

In acéstă declaraţiune se spune cate- oricŭ: că întregŭ poporulŭ românescŭ ıte trasŭ la bara judecăţei, şi se arată, în elaşĭ timpŭ, situaţiunea de plânsŭ în care află fraţii noştri de dincolo. Ei bine, cestŭ procesŭ a a avutŭ unŭ rĕsunetŭ ne- şteptatŭ, unŭ rĕsunetŭ europeanŭ, a pro- usŭ o viuă sensaţiune în tótă Europa; cu câtŭ mai multŭ vĕ puteţĭ închipui ce a ututŭ produce aci în România, intr'o ţéră oliticeşte despărţită de ţéra lorŭ, dér în- 'o ţéră în care se simte şi se cugetă la lŭ. (Aplause).

De altfelŭ opiniunea publică a Ro- ânilorŭ de aci s'a manifestatŭ în tóte odurile: prin meetingurĭ, prin presă, prin emonstraţiunĭ de totŭ soiulŭ, nimicŭ n'a psitŭ pentru ca acéstă cestiune sĕ fiă ces- unea de preocupaţiune de căpeteniă a cestui anŭ. Ei bine, cu tóte acestea în Iesagiu nu se pomenesce nimicŭ despre céstă. Dér nu este numai atâtŭ. Este altă estiune, care intereséză mai de aprópe olitica esternă: în delegaţiunile dela Pesta 'a tratatŭ de faţă cu contele Kalnoky şi hiar de elŭ insuşĭ cestiunea politicei nós- re esterne per longum et latum, şi s'a orbitŭ de alipirea României la tripla alianţă a de unŭ faptŭ îndeplinitŭ. A afirmat'o i raportorulŭ politicei esterne Max Falk şi hiar cancelarulŭ imperiului austro-ungarŭ, i când acéstă cestiune, care ne intereséză ai multŭ pe noi decâtŭ pe ei, se discută colo, noi nu găsimŭ decâtŭ vecinica frasă anală: „că mulţămită lui Dumnedeu şi în- elepciunei poporului românŭ, care are onsciinţa îndatoririlorŭ sale internaţionale, acea se va reţine“.

S'ar păré, că în acéstă cestiune şi gu- ernulŭ şi majoritatea au voitŭ sĕ facă, n modŭ sistematicŭ, tăcere împregiurulŭ cestei cestiunĭ. S'ar păré că aţĭ făcutŭ ca truţulŭ, care îşĭ bagă capulŭ în nisipŭ, séu a fiinţa din poveste, care n'aude, n'a vede, 'a greu pământului, şi cu tóte acestea, în acelaşĭ mesagiu, în carĭ sunteţĭ atâtŭ de laconicĭ în privinţa intereselorŭ vitale ale ţĕrei, găsiţĭ prilegiulŭ a vorbi până şi de o proectată gară la Oborŭ. Orĭ câtŭ de in- eresantă ar fi pentru D-vóstrĕ acéstă ces- iune a gării dela Oborŭ, pentru numele lui Dumnedeu, puteţĭ vorbi şi de cestiunile, carĭ intereséză ţéra în gradulŭ celŭ mai mare, căcĭ este vorba de interesele pri- mordiale ale ţĕrii şi ale nemului nostru. (Aplause).

Dér, d-lorŭ, revinŭ la discuţiune. In delegaţiunea dela Pesta s'a afirmatŭ de d-lŭ raportorŭ Max Falk, faţă cu contele Kalnoky, că România a fostŭ celŭ dintâiu statŭ, care s'a apropiatŭ în modŭ prietenescŭ de tripla alianţă. De asemenea din rĕspunsulŭ d-lui Kalnoky reese, în modŭ invederatŭ, că noi amŭ intratŭ cu desĕvêrşire în tripla alianţă; în ce condiţiunĭ nu se spune, dér din tonulŭ generalŭ alŭ discuţiunilorŭ pare-se fără condiţiunĭ.

In acéstă privinţă suntemŭ în dreptŭ sĕ ceremŭ dela guvernŭ desluşirĭ categorice: suntemŭ séu nu întraţĭ în tripla alianţă? (Aplause). Sciu, că de multă vreme, toţĭ aceia carĭ se îndeletnicescu cu cestiunea politicei esterne, presupunŭ, că s'au datŭ óre-carĭ făgăduelĭ, că suntemŭ apropiaţĭ de tripla alianţă; până acum, însĕ, nu s'a făcutŭ nicĭ o declaraţiune categorică din partea guvernului, pentru a spune întru câtŭ ar avé angagiamente, lăsândŭ a se crede, că şi-a manifestatŭ o simpatiă mai multŭ platonică, dér că şi-a reservatŭ óre-care libertate de acţiune, căcĭ condiţiunile nu s'au discutatŭ.

S'a afirmatŭ, că nu suntemŭ, de faptŭ, în tripla alianţă, ci am arĕtatŭ numai o simplă aplecare spre tripla alianţă.

Astădĭ, însĕ, când, în modŭ aşa de categoricŭ, sĕ afirmă în delegaţiunea dela Pesta, că am întratŭ în tripla alianţă, guvernulŭ este datorŭ sĕ dea lămurirĭ ţĕrei, căcĭ nu póte sĕ o bage în tripla alianţă fără voea ei, nu póte sĕ hotărască *de nobis sine nobis*. (Aplause.)

Orĭ carĭ ar fi teoriile D-vóstrĕ asupra politicei esterne, orĭ care ar fi credinţa, că politica esternă este apanagiulŭ capului statului, séu guvernului, nicĭ-odată, însĕ, nu s'a admisŭ în nicĭ unŭ statŭ constituţionalŭ, ca o alianţă sĕ se pótă încheia fără scirea parlamentului şi fără voia ţĕrei; şi când dicŭ fără voia ţĕrei, dicŭ într'adinsŭ, căcĭ de multe-orĭ, mai alesŭ la noi, presumpţiunile legale nu se potrivescŭ cu starea faptică, pe când ele trebue sĕ concórde perfectŭ în acestŭ casŭ, pentru că de acéstă cestiune atârnă viitorulŭ ţĕrei, şi pentru a o aduce la unŭ bunŭ sfêrşitŭ aveţĭ trebuinţă de concursulŭ realŭ şi efectivŭ alŭ ţĕrei întregĭ.

Aşa dér, D-lorŭ, sunteţĭ datorĭ şi trebue sĕ rĕspundeţĭ, décă suntŭ întemeiate declaraţiunile făcute în delegaţiunile ungurescĭ, décă amŭ întratŭ în tripla alianţă. Décă veţĭ fi întratŭ, ar rĕmâné atuncĭ sĕ discutămŭ, în ce condiţiunĭ am întratŭ, şi trebue sĕ ne întrebămŭ, ce faceţĭ cu cestiunea naţională? O jertfimŭ pe altarulŭ triplei alianţe? Séu sĕ salvămŭ esistenţa rassei nóstre românescĭ? Şi aci, D-lorŭ, fiind-că acesta este punctulŭ concretŭ alŭ discuţiunei nóstre în cestiunea naţională, punctŭ pe care nu l'a atinsŭ de câtŭ numai în trécĕtŭ D. Filipescu, voiu rĕspunde atâtŭ D-lui C. Arionŭ, câtŭ şi D-lui A. Lahovari, carĭ au făcutŭ amêndoi aprópe aceeaşĭ teoriă.

(Va urma).

Conflictŭ diplomaticŭ între Austro-Ungaria şi Bulgaria.

„Magyarország“ dela 22 l. c. aduce scirea, că între Austro-Ungaria şi Bulgaria s'a ivitŭ unŭ conflictŭ diplomaticŭ. Causa e următórea:

Guvernulŭ bulgarŭ, conformŭ decisiunei mai din urmă a sobraniei bulgare, a pusŭ în vigóre *o nouă lege de dare pe consumŭ*, începêndŭ din 13 Ianuarie st. v. Legea acésta aruncă percente fórte marĭ de dare de consumŭ pe diferitele articole din streinătate, astfelŭ, că acésta nu se póte considera, decâtŭ ca o urcare estraordinară a vămii. Guvernulŭ bulgarŭ n'a pututŭ sĕ esopereze dela marile puterĭ de-a urca importulŭ cu 15%, fiind-că statele streine s'au învoitŭ numai cu $10^1/_2$%. In urma acésta guvernulŭ a înaintatŭ sobraniei unŭ proiectŭ de lege privitorŭ la darea de consum, care a intratŭ în vigóre în 13 l. c. s. v.

Mĕsura acésta apasă în modŭ fórte îngreunătorŭ comerciulŭ austro-ungarŭ, şi a făcutŭ, ca din 13 l. c. circulaţia articolilorŭ de comerciu sĕ înceteze aprópe totalŭ. Comercianţii din Sofia au făcutŭ atentŭ pe consululŭ austro-ungarŭ de acolo asupra afacerei şi urmărilorŭ ei, şi de atuncĭ se face unŭ viu schimbŭ de depeşĭ între ministeriulŭ comunŭ de esterne din Viena şi între consulatulŭ din Sofia. Resultatulŭ este, că agentulŭ diplomaticŭ austro-ungarŭ din Sofia, *Burian*, a înaintatŭ o notă de protestare, ţinută în tonŭ fórte energicŭ, către guvernulŭ bulgarŭ, avisândŭ despre acésta şi pe principele Ferdinandŭ.

In nota acésta consululŭ supremŭ austro-ungarŭ declară, că noua lege de dare pe consumŭ vatĕmă convenţia internaţională esistentă, şi contra acestei disposiţii protestéză în numele ministeriului de esterne austro-ungarŭ, cu atâtŭ mai vîrtosŭ, că despre întrarea în vigóre a nouei legĭ, care atinge fórte simţitorŭ interesele monarchiei, nicĭ n'a fostŭ avisatŭ ministeriulŭ de esterne din Viena. Unŭ pasagiu alŭ notei cere disposiţiunĭ urgente, la din contră pune în vedere paşĭ ulteriorĭ, şi în fine declară, că *nu va permite încassarea dărei dela supuşiĭ austro-ungarĭ*.

Consululŭ supremŭ *Burian* a comunicatŭ acéstă notă cu toţĭ representanţii diplomaticĭ streinĭ din Sofia şi a provocatŭ pe toţĭ comercianţii supuşĭ austro-ungarĭ din Bulgaria, ca *sĕ refuse simplu a plăti darea*, cu provocare la scutulŭ consulatului.

Acéstă păşire a consulatului austrogarŭ a produsŭ mare agitaţiă şi sensaţiă în Sofia. Ceilalţĭ representanţĭ ai puterilorŭ streine n'au făcutŭ până acuma nicĭ unŭ pasŭ în interesulŭ supuşilorŭ lorŭ.

Lumea diplomatică aştéptă cu mare încordare resultatulŭ acestui conflictŭ.

Publicare oficială.*)

Este luată iniţiativa, ca sĕ se institue în serviciulŭ armatei ces. şi reg. unŭ *capelanŭ militarŭ* de classa a doua, din clerulŭ archidiecesei transilvane, cu salariu anualŭ de 900 fl. şi serviciu, şi cu prospecte de avansare normală în rangŭ şi în emolumente.

Concurenţii la postulŭ acesta trebue sĕ fiă perfecţĭ în limba germană şi în cea română; cu conduită bună; în partea fisică sĕ fiă de o complecsiune sănĕtósă; în etate sĕ nu fiă preste 40 de anĭ; sĕ fiă neînsuraţĭ, orĭ vĕduvĭ fără pruncĭ, şi în fine, după o pracsă câştigată în oficiulŭ preoţescŭ, sĕ aibă tótă desteritatea pentru funcţiunile unui preotŭ militarŭ.

Concurenţii au sĕ promoveze suplicele lorŭ la *Consistoriulŭ archidiecesanŭ* de aicĭ celŭ multŭ până la 8 **Februarie** a. c. căl. vechiu, instruite cu tóte documentele necesare în originalŭ; pe lângă o tabelă de naţionalŭ şi de cualificaţiune, în care în rubricĭ separate sĕ fiă evidentŭ pentru fiă-care concurentŭ următórele: 1) numele de botezŭ şi de familiă; 2) locuinţa şi aplicarea în presentŭ; 3) loculŭ şi ţéra, unde e născutŭ; 4) anulŭ, luna şi diua nascerii; 5) studiile pregătitóre gimnasiale şi eventualŭ academice; 6) resultatulŭ esamenului de cualificaţiune pentru preoţiă; 7) anulŭ, luna şi diua promoţiunilorŭ la gradurile preoţiei; 8) limbile, carĭ le scie perfectŭ, şi altele, carĭ mai puţinŭ le cunósce; 9) loculŭ, timpulŭ şi categoria oficiilorŭ bisericescĭ purtate până acum; 10) purtarea morală; 11) starea fisică-sanitară; 12) starea familiară: neînsuratŭ, orĭ vĕduvŭ fără pruncĭ; 13) modulŭ, cum a satisfăcutŭ obligamentului militarŭ; 14) alte momente recomandatóre.

Pentru casulŭ, de nu s'ar presenta concurenţĭ binecualificaţĭ din archidiecesă, se admitŭ concurenţĭ şi din celelalte eparchii ale metropoliei nóstre, sub condiţiunea, ca după eventuala denumire a unuia de acestŭ felŭ, respectivulŭ sĕ trécă în legăturile canonice ale archidiecesei transilvane.

Sibiiu, 7 Ianuarie 1894.

Mironŭ Romanulŭ,
archiepiscopŭ.

*) In interesulŭ causei suntŭ rugate Onoratele redacţiunĭ se ia notiţă de acéstă publicaţiune în foile lorŭ.

DIVERSE.

Din viéţa Mariei-Antoineta. Maria-Antoinete, regina Franciei, nu putea sĕ sufere eticheta şi, trebuie sĕ scimŭ, că era fórte mare, în timpulŭ acela, la tóte Curţile Europei şi în specialŭ la curtea Franciei. Acéstă regină, nu scăpa nicĭ-odată cea mai mică ocasiune spre a-şĭ bate jocŭ de dênsa şi de aceia, carĭ o susţineau. Intre, dómnele de onóre, ce regina avea, era şi ducesa de Monchi a cărei însărcinare nu era alta decâtŭ de a priveghia, ca nicĭ-una din regulele etichetei sĕ nu fiă călcate, de regină séu de orĭ-ce alte persóne ale curţei. Astfelŭ, ducesa urmărea pe regină pasŭ cu pasŭ şi o turmenta mereu asupra etichetei. Décă regina se uita pe feréstră: — „Dumnedeule!“ striga dómna de Monchy, supra-numită domna etichetă, „Maiestate, aţĭ călcatŭ regula etichetei. O regină a Franciei nu póte sĕ privéscă nicĭ-odată pe feréstră, decâtŭ asistată de prima sa dómnă de onóre!“ Décă regina voia se iasă cu vre-unulŭ din copii sĕi la plimbare: — „Nu se póte,“ esclama din nou uriciósa persónă, „eticheta se opune, ca regina sĕ iasĕ în publicŭ în aceeaşĭ trăsură cu copiĭ.“ Nu era di, nu era óră, ca regina sĕ nu fiă turmentată de flécurĭ. Intr'o di regina, care căta multŭ prilejŭ sĕ se scape de nesuferita ducesă, aflându-se în pădurea dela Motmorency, avù plăcerea sĕ călăréscă pe unŭ micŭ catârŭ. Se întêmplà însĕ, că regina, fiindŭ slabă călăréţă, fù trântită de catârŭ şi cădù josŭ pe érbă. Curtenii se precipitară sĕ ajute pe regina a-se ridica: — „Nu“, dise Maria-Antoineta rîdêndŭ şi fără a-se scula de josŭ, „chiămaţĭ mai întâiu pe Dómna de Monchy, ca sĕ ne spue regulile etichetei, ce trebuescŭ pădite spre a-se ridica o regină a Franciei de josŭ, când este trântită de măgarŭ!“ Vorbele de spiritŭ ale reginei făcură sensaţiă, dér raportate fiindŭ persónei în cestiune, o făcură a-se retrage din postulŭ, ce ocupa, şi curtea scăpà din acelŭ momentŭ de eticheta absurdă, ce domnise până atuncĭ.

Condiţiunile frumseţei. O femee spre a fi desĕvêrşitŭ frumósă trebue sĕ aibă, după Orientalĭ, carĭ suntŭ cei mai bunĭ judecătorĭ în acéstă materiă, patru lucrurĭ albe: pelea, albuminulŭ ochilorŭ, dinţii şi piciórele; patru lucrurĭ roşii: buzele, limba, gingiile şi obrazulŭ; patru lucrurĭ negre: pĕrulŭ, genele, sprâncenele şi lumina ochilorŭ; patru lucrurĭ rotundite: capulŭ, câtulŭ, peptulŭ, pulpele; patru lucrurĭ lungĭ: talia, degetele, braţele, piciórele; patru lucrurĭ înguste: sprâncenele, nasulŭ, buzele şi degetele, şi patru micĭ: sânii, urechile, mânile şi piciórele.

Toaleta împĕratului germanŭ. Puţinĭ cunoscŭ o trăsură caracteristică din viéţa intima a împĕratului Wilhelm: că adecă pune fórte mare pondŭ pe garderoba sa. Numĕrósele uniforme şi diferitele costume, pe carĭ le întrebuinţéză la diverse ocasiunĭ, şi carĭ se păstréză sistematicŭ ordinate în multe dulapurĭ marĭ, stau sub paza unui oficiantŭ specialŭ, numitŭ „garderobierŭ supremŭ,“ şi a doi cemerierĭ. Uniformele de marină stau sub îngrijirea unui fostŭ subofícierŭ în flota împĕrătéscă germană. Inainte de ce ar întreprinde împĕratulŭ vr'o espediţiune, garderobierulŭ supremŭ primesce unŭ conspectŭ precisŭ despre vestmintele şi articolele de toaletă, de carĭ tînerulŭ monarchŭ are lipsă în călĕtoriă.

şertŭ, poporulŭ dispărutŭ încă de cu nópte, inteligenţii strĕinĭ şi cetăţeniĭ osteniţĭ din diua precedentă, nu se sculaseră încă... şi nouĕ ne trebuia o viéţă mai sgomotósă!

Clopotulŭ celŭ mare alŭ catedralei din Blaşiu a pusŭ lumea în picióre; după biserică s'au adunatŭ în Seminariu *Papiu*, *Iancu*, *Buteanu*, *Armatŭ* şi alţii, şi ne-amŭ înţelesŭ, ca după prândŭ între órele 2—3 sĕ mai avemŭ o convenire şi apoi sĕ ne despărţimŭ.

Iancu, Balintŭ şi toţĭ muntenii îşĭ aveau căruţele în Thŭrŭ, unde era retrasŭ şi poporulŭ munteanŭ, care participase la adunare. Tótă tinerimea i-a petrecutŭ până în Thŭrŭ. In acéstă triumfală plimbare, care s'a făcutŭ între ovaţiunĭ entusiastice şi în cântărĭ eroice, am făcutŭ cunoscinţă cu *Begnescu*, celŭ mai mare cântăreţŭ, ce am auditŭ în dilele vieţii mele, şi ale cărui cântărĭ au fostŭ în stare a-mĭ face atâta mângăere şi a însufleţĭ pe toţĭ. Prefecţii şi tribunii refugiaţĭ în munţĭ, câtŭ timpŭ au fostŭ aceştia observaţĭ de insurgenţĭ. Cu acéstă ocasiune am făcutŭ cunoscinţă cu Ioanŭ *Buteanu*, şi pe basa unei simpatii neesplicabile am legatŭ amiciţia, de care ne-a despărţitŭ mórtea tragică a lui, dér memoria şi iubirea sa a rĕmasŭ în inima mea până va mai bate. In acéstă escursiune am auditŭ întâiaşĭ dată cântându-se de Begnescŭ marşulŭ:

Astădĭ cu bucuriă
Românilorŭ veniţĭ,
Pe Dragoşŭ în câmpiă
Cu toţii-lŭ însoţiţĭ etc.

Ce entusiasmŭ! Ce însufleţire! E probabilŭ, că însu-şĭ Creatorulŭ lucréză în inimile naţiunilorŭ la epoce marĭ!... Fericite acele naţiunĭ, carĭ au genii, ce sciu sĕ folosésca ast-felŭ de curente!...

Marţĭ diminéţa, în 2 Maiu st. n., au venitŭ profesorii în Seminariu, dér n'au ţinutŭ prelegerĭ, ci Simionŭ *Filipŭ* ni-a comunicatŭ, că Episcopulŭ a demandatŭ, ca încă în decursulŭ sĕptĕmânei sĕ se facă esamenele, căcĭ în acéstă stare agitată nu se póte nicĭ propune, nicĭ studia, şi că pentru noi teologii e fixată diua de 4 Maiu pentru esamene. Ne mai fiindŭ déră timpŭ de studiatŭ, ni-au împărţitŭ fiă-cărui câte unŭ biletŭ, pe care erau scrise trei proposiţiunĭ, din carĭ aveamŭ sĕ rĕspundemŭ, rugându-ne ţotŭ-odată, ca acelea sĕ le cetéscă fiă-care.

Nimenea din noi însĕ n'a avutŭ nicĭ atâta paciinţă, sĕ cetéscă ceea-ce era sigurŭ, că va rĕspunde, ci ne-amŭ dusŭ la palatulŭ episcopescŭ, care cu câtŭ scieamŭ. Episcopulŭ a fostŭ mulţumitŭ cu rĕspunsurile, ce amŭ datŭ, şi s'a declaratŭ îndestulitŭ cu progresulŭ făcutŭ. Ne-a admoniatŭ însĕ cam în următorulŭ modŭ: Mâne veţĭ părăsi érăşĭ Blaşiulŭ, dér, ca părintele vostru, îmĭ ţinŭ de strînsă datorinţă a vĕ admonia, sĕ mergeţĭ pe acasă, sĕ vĕ ocupaţĭ în linişte de cele obicĭnuite ale casei vóstre; sĕ nu mai propovĕduiţĭ, căcĭ veţĭ cădé în prinsóre şi, în împrejurările presente, pe lângă tótă bunăvoinţa, nu voiu avé putere a vĕ elibera.... Lăsaţĭ causa naţiunei în mâna bărbaţilorŭ căruntĭ..... fiţĭ sănĕtoşĭ.....

(Va urma).

Proprietarŭ: **Dr. Aurel Mureşianu.**
Redactorŭ responsabilŭ: **Gregoriu Maiorŭ.**

Nou abonamentŭ la GAZETA TRANSILVANIEI

Cu 1 Ianuarie 1895 st. v.

s'au deschisŭ nou abonamentŭ la care invitămŭ pe toţi amicii şi sprijinitorii fóiei nóstre.

Preţulŭ abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe unŭ anŭ	12 fl.
pe şese lunĭ	6 fl.
pe trei lunĭ	3 fl.

Pentru România şi străinătate:

pe unŭ anŭ	40 franci
pe şese lunĭ	20 „
pe trei lunĭ	10 „

Abonamente la numerele cu data de Duminecă:

Pentru Austro-Ungaria:

pe unŭ anŭ	**2 fl.**
pe şese lunĭ	**1 fl.**

Pentru România şi străinătate:

pe unŭ anŭ	**8 franci**
pe şese lunĭ	**4 „**

Abonarea se póte face mai uşorŭ prin **mandate postale.**

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei".

Cine vrea se bea

Vinŭ bunŭ şi eftin,

se şi'l procure din **casa Nr. 48 strada Porţi la „Trei Litre"**

1 Litru	**Savignon**	fin	70 cr.
1 „	**Leányka**	„	50 „
1 „	Vin din 1892	„	40 „
1 „	Vin din 1893	„	30 „

596,4—10

Cursul la bursa din Viena.

Din 23 Ianuaire 1895.

Renta ung. de aurŭ 4%	124.30
Renta de coróne ung. 4%	98.90
Impr. căil. fer. ung. în aurŭ $4\frac{1}{2}$%	128.25
Impr. căil. fer. ung. în argint $4\frac{1}{2}$%	103.20
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	125.75
Bonurĭ rurale ungare	98.15
Bonurĭ rurale croate-slavone	98.—
Imprum. ung. cu premii	158 50
Losurĭ pentru reg. Tisei şi Segedin.	144.—
Renta de hârtie austr.	100.60
Renta de argint austr.	100.75
Renta de aur austr.	126.25
Losurĭ din 1860	157.—
Acţii de-ale Băncei austro-ungară	1060.—
Acţii de-le Băncei austr. de credit.	413.25
Acţii de-ale Băncei ung. de credit.	503.25
Napoleondorĭ	9.88
Mărcĭ imp. ger.	60.92
London (lire sterlinge)	124.40
Rente de coróne austr.	101 95

Cursulŭ pieţei Braşovŭ.

Din 24 Ianuarie 1895.

Bancnote rom.	Cump.	9.78	Vênd.	9.80
Argint român.	Cump.	9.73	Vênd.	9.76
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.86	Vênd.	—.—
Galbenĭ	Cump.	5.84	Vênd.	—.—
Ruble rusescĭ	Cump.	132.50	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	60.75	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		100.25	Vênd.	101.25
Lire turcescĭ	Cump.	11.15	Vênd.	—.—

4 Tragerĭ de loterie deja din 1—15 Februarie.

Recomandămŭ grupa următóre, dotată cu marĭ câştigurĭ principale:

1 los italienescŭ (Kreutz)
1 „ Jó sziv
1 „ Dombau
1 „ sêrbescŭ Regia tutunului

42 de tragerĭ cu **fl. 828,000** câştigurĭ principale în durata plătirei ratelorŭ

Fie-care los are sĕ iase la sorţi.

Tote **4** losurile se vênd în **42 rate lunare à fl. 1.**

1 los turcescŭ 400 francĭ vêndŭ în 38 rate lunare à fl. 2.50
1 los 3% Bodencredit emis. I. „ „ $34\frac{1}{2}$ „ „ „ „ 4.—

☞ Cu plătirea ratei prime dobândesce fie-care dreptulŭ la câştigurile sorţirei. — Listele de sorţire se trimitŭ gratis şi franco. ☜

Casa de schimbŭ (zarafiă) WERNER & C-ie

Viena, I. Wipplingerstrasse 39.

☞ Comandele din provincie se esecută imediatŭ. Rata primă se plătesce cu **mandat postalŭ**, ér' celelalte rate libere de porto, prin asignaţii.

596,2—3

Pilulele pentru Curăţirea Sângelui

mai nainte numit **„PILULELE UNIVERSALE"** ale lui

I. PSERHOFER

merită cu totŭ dreptulŭ numirea din urmă, deóre-ce în faptă suntŭ fórte multe bóle, la carĭ aceste pilule au probatŭ efectulŭ lorŭ escelentŭ.

De mai multe decenii suntŭ aceste pilule lăţite şi puţine familii se vorŭ afla la carĭ arŭ lipsi o mică provisiune din acestŭ medicamentŭ de casă escelentŭ.

S'au recomandatŭ şi se recomandă de cătră mulţĭ medicĭ aceste pilule ca medicamentŭ de casă, cu deosebire în contra tuturorŭ suferinţelorŭ, ce provinŭ în urma relei mistuirĭ si constipaţii, precum: **perturbarea în circulaţiunea feriei, suferinţa de ficatŭ, slăbirea maţelorŭ, colica cu vênturĭ, congestiunea la creerĭ hămorhoide** (vina de aurŭ) şi c. l.

Prin proprietatea lorŭ purificătóre de sânge au cu deosebire bunŭ efectŭ asupra **anemiei** şi asupra bólelorŭ ce isvorĕscŭ din acésta, precum: **gălbinare, durerĭ de capŭ nervóse** ş. a. m. Aceste pilule purificatóre de sânge lucréză aşa de uşorŭ, încatŭ nu pricinuescŭ nicĭ cele mai micĭ durerĭ si pentru aceea le póte folosi şi cele mai slăbite persóne, chiar şi copii fără nicĭ o temere.

Aceste pilule purificatóre de sânge se prepară veritabile singurŭ numai în farmacia „zum gold. Reichsapfel" a lui I. Pserhofer Singerstrasse Nr. 15 la Viena şi costă o cutiă cu 15 pilule **21 cr.** v. a. Un sul cu 6 cutii costă **1 fl. 5 cr.**, trimiţêndu-se nefrancatŭ cu rambursă **1 fl. 10 cr.** Decă se trimite suma banilorŭ înainte, costă unŭ sulŭ cu pilule **1 fl. 25 cr.** inclusive francare, 2 sulurĭ **2 fl. 30 cr.**, 3 sulurĭ **3 fl. 35 cr.** 4 sulurĭ **4 fl. 40 cr.**, 5 sulurĭ **5 fl. 20 cr.**, 10 sulurĭ **9 fl. 20 cr.** Mai puţinŭ de unŭ sulŭ nu se póte espeda.

N.B. In urma lăţirei lorŭ celei marĭ, se imitéză aceste pilule sub diferite forme şi numirĭ, de aceea se face rugarea a cere anume **„Pilule purificătóre de sânge** ale lui **I. Pserhofer** şi numai acelea suntŭ **veritabile**, a cărorŭ instrucţiune pentru folosire este provĕḑută cu iscălitura **I. Pserhofer**, şi carĭ pórtă pe capacul cutiei totŭ aceeaşĭ iscalitură în colóre **roşiă**.

Dintre nenumĕratele scrisorĭ, prin carĭ consumenţii acestorŭ pilule mulţămescŭ pentru redobêndirea sănătăţii după cele mai varii şi grele bóle, lăsămŭ sĕ urmeze aci puţine numai, cu observarea, că orĭ-cine a întrebuinţatŭ odată aceste pilule, le recomandă mai departe.

Köln, 30 Aprilie 1893.

Stim. D-le Pserhofer! Binevoesce de a mĭ trimite érăşĭ 15 sulurĭ din escelentele D Tale pilurĭ pentru curăţirea sângelui cu rambursă postală. Cu acéstă ocasie Vĕ aducŭ mulţămirile mele pentru efectulŭ de minune alŭ pilurilorŭ D-tale.

Cu distinsă stimă,
Franz Pavlistik, Köln, Lindenthal.

— —

Hrasche lângă Flodnic 12 Sept. 1887.

Stim. D-le! A fostŭ voinţa lui D-ḑeu că pilulile D-v. au ajunsŭ în mânile mele, şi resultatulu dela acestea îĭ atribui Dv. Me recisemŭ în patulŭ de leusiă astfelŭ încâtŭ nu mai puteam lucra şi aşĭ fi sigurŭ deja mórtă, decă nu m'ar fi scăpatŭ minunatele Dv. pilule. D ḑeu sĕ vĕ binecuvintese de mii de orĭ. Am confienţa, că pilulele Dv. mĕ vorŭ face de totŭ sănĕtósă, aşa precum a folositŭ şi altora. **Theresia Knific.**

— —

Wiener-Neustadt. 9 Dec. 1887.

Stim. D-le! In numele mătuşei mele de 60 anĭ îţĭ esprimŭ cea mai căldurósă mulţămire. Dênsa a suferitŭ 5 anĭ de catarŭ la stomacŭ cronicŭ şi de apă. Viéţa i era unŭ chinŭ şi sĕ credea deja de perdută. Prin întêmplare a căpătatŭ o cutiă cu escelentele Dv. Pilule purificatóre de sânge, şi după o întrebuinţare mai îndelungată s'a vindecatŭ.

Cu distinsă stimă, **Iosefa Weinzettel.**

— —

Eichengraberamt bei Gföhl, 27 Martie 1889.

Stim. D le! Subsemnatulŭ se rógă a mai trimite 4 sulurĭ cu pilulele D-v. în adevĕru folositóre şi escelente. Nu potŭ întrelăsa fără ca sĕ Vĕ esprimŭ recunoscinţa mea în privinţa valórei acestorŭ pilule, şi le voi recomanda unde numai se va pute tuturorŭ suferinḑilorŭ. Ve autorisezŭ, ca acéstă a mea mulţămită sĕ o folosiţĭ după placŭ şi pe cale publică. Cu distinsă stimă **Ignaz Hahn.**

— —

Gotschdorf bei Kuhlbach, Oestr. Schlesien. 8 Oct. 1888.

Stim. D le! Vĕ rog a mĭ trimite unŭ sulŭ cu 6 cutii din pilulele Dv. universale purificatóre de sânge. Numai minunatelorŭ D-v. pilule am sĕ mulţămescu, că am scăpatŭ de o suferinţă de stomachŭ, care m'a chinuitŭ 5 anĭ. Aceste pilule n'are sĕ-mĭ lipsescă nicĭ-odată şi esprimŭ prin acesta mulţămirea mea cea mai căldurósă.

Cu cea mai mare stimă, **Ana Zwicki.**

Liquer Bernhardiner din plante de Alpĭ, dela **W. O. Bernhard** în Bregenz, în contra tuturorŭ greutăţilorŭ de stomachŭ. O sticlă 2 fl. 60 cr., o jumĕtate sticlă 1 fl. 40 cr., 1/4 de sticlă 70 cr.

Alifiă americana, celŭ mai bunŭ mijlocŭ în contra tuturorŭ suferinţelorŭ rheumatice: durerilorŭ la şira spinării, junghiurĭ, ischiasŭ, migrenă, durerĭ nervóse de dinţĭ, durerĭ de capŭ, junghiurĭ la urechĭ etc. 1 fl. 20 cr.

Esenţă pentru ochĭ, de **Dr. Romershausen** pentru întărirea şi conservarea vederei, în flacone originale à 2 fl. 50 cr. şi 1 fl. 50 cr.

Minunatulŭ balsamŭ englezescŭ, o sticlă 50 cr.

Prafurĭ în contra tusei, Fiakerpulver în contra catarului, răguşelei etc. 1 cutiă 35 cr. cu trimiterea francată 60 cr.

Franzbranntwein cu séu fără sare o sticlă 70 cr.

Balsamŭ contra degerăturei de **I. Pserhofer,** de mulţĭ anĭ recunoscutŭ ca celŭ mai sigurŭ remediu contra suferinţelorŭ de degerătură de totŭ felulŭ, precum şi spre vindecarea ranelorŭ fórte învechite, 1 borcanŭ 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.

Helso séu Gesundheitssalz unŭ remediu escelentŭ în contra catarului, la stomachŭ, precum în genere în contra tuturorŭ suferinţelorŭ ce provinŭ dela mistuirea neregulată, unŭ pachetŭ 1 fl.

Balsamŭ în contra guşilorŭ mijlocŭ probatŭ în contra umflăturei la gâtŭ unŭ flaconŭ 40 cr cu trimiterea francată 65 cr.

Esenţă de viéţă, (Picăturile din Praga) în contra stomacului stricatŭ, mistuirei rele, greutăţi de totŭ felulŭ, unŭ medicamentŭ de casă escelentŭ, 1 flaconŭ 22 cr. 12 flacóne 2 fl.

Prafurĭ în contra asudărei picióreleorŭ. Acestŭ prafŭ delătură asudatulŭ piciórelorŭ şi mirosulŭ neplăcutŭ, conservéză încălţămintea şi este probatŭ ca nestricăciosŭ. Preţulu unei cutii 50 cr., cu trimitere francată 75 cr.

Suculŭ-Spitzwegerich, unŭ medicamentŭ de casă fórte cunoscutŭ şi escelentŭ în contra catarului, răguşelei, tusei spagmodice etc. 1 sticlă 50 cr. 2 sticluţe dimpreună cu trimiterea franco 1 fl. 50 cr.

Pomada Tannochinin de **I. Pserhofer,** de unŭ lungŭ şirŭ de anĭ recunoscută de medicĭ ca celŭ mai bunŭ mijlocŭ pentru crescerea pĕrului. Unu borcanŭ elegantŭ adiustatŭ 2 fl.

Plastru-universalŭ, de prof. **Steudel,** la rane din lovitură şi impunsŭ, la totŭ felulŭ de bube rele şi la unflăturĭ învechite, ce se spargŭ periodicŭ la picióre la degetŭ, la rănile şi aprinderile de ţiţe şi la multe alte suferinţe de acestŭ soiu s'a probatŭ de multe orĭ. Unu borcanŭ 50 cr., cu trimiterea francată 75 cr.

Sare universală purgativă, de **W. Bullrich.** Unŭ medicamentŭ de casă escelentŭ, contra tuturorŭ urmărilorŭ digestiunei stricate, precum: durere de cap, ameţelă, cârcei la stomachŭ, acrelă în gâtŭ, suferinţe hæmoridale, constipaţiune etc. Unŭ pachetŭ 1 fl.

Mia-Poca, medicamentŭ escelentŭ contra durerei de capŭ, de măsele, reumatismŭ etc.

Afară de preparatele aci amintite se mai află tóte specialităţile farmaceutice indigene şi streine, anunţate prin tóte ḑiarele austro-ungare şi la casŭ, când unele din aceste specii nu s'ar afla în depositŭ se vorŭ procura la cerere promptŭ şi ieftinŭ.

Trimiterile prin poştă se efectuéză iute, decă se trimite preţulŭ înainte, comande mai marĭ şi cu rambursă a preţului.

I. PSERHOFER,

farmacia „zum goldenen Reichsapfel" WIEN, I., Singerstrasse Nr. 15.

☞ Franco se efectuéză acele comande numai decă se trimite mai nainte şi resp. porto poştalŭ, în casulŭ acesta spesele poştale suntŭ multŭ mai ieftine, decâtŭ la trimiterĭ cu rambursă.

Ca veritabile suntŭ a se privi numai acele pilule a cărorŭ instrucţiune este provĕḑută cu iscălitura I. PSERHOFER, şi carĭ pórtă pe capaculŭ fiă-cărei cutii totŭ aceeaşi iscălitură în colóre roşiă.

Susamintitele specialităţĭ se află şi în Budapesta la farmacistulŭ I. von Török, Königsgasse 12. 545,8—12.

Tipografia A. Mureşianu, Braşovŭ.